

Картини, які заряджають позитивом,

створює художниця Оксана Міхеєва

Роботи нашої землячки світлі, ліричні, чарівні, а деякі й з гумористичною чи іронічною «перчинкою». На них - дивовижні квіти, силуети, янголятка, тваринки у незвичних чудернацьких образах. Споглядаючи ці картини, милуєшся, задумуєшся, посміхаєшся, замрощуєшся, але точно не залишаєшся байдужим.

Не спинити погляд і просто пройти повз ці картини неможливо. Бо у кожній з них проявляється не тільки талант авторки, а й її душа, любов до творчості. Любов справжня, щира, заснована на мрії. За словами пані Оксани, велике бажання узятися за малювання у неї з'явилося давно, а серйозно займатись живописом вона почала менше року тому.

- У січні на день народження подруга подарувала мені картину за номерами. Таку, де зображення вже нанесено і треба тільки розмалювати її акриловими фарбами. Звісно, я малювала, але відчуття були, як кажуть, не ті, бо це як розмальовка, а мені хотілося самій. Хотілося творити своє.

Наступного дня я поспішила в художній магазин, придбала там полотно, акрилові фарби, пензлі, і... натхнення мене захопило, - розповідає художниця. - Перші мої картини були написані за відчуттями, тому що я не знала, з чого починати, як вірно, адже не навчалася цій справі, не маю художньої освіти. Але я почала читати спеціальну літературу, пе-

реглядати відеоуроки, тобто вивчати техніку живопису. І мене вже було не спинити - поринула у світ фарб і з насолодою творила.

Аби відшліфувати техніку, свою майстерність, Оксана Степанівна чимало змальовує з листівки, картин інших художників. А ще пише картини, сюжети і композиції яких дарує їй натхнення. Є в неї і роботи, виконані на замовлення. Загалом на сьогодні картин авторства Оксани Міхеєвої є вже понад 70, більше 50 з них куплено - вони стали окрасою оселі здолбунівчан, частиною приватних колекцій жителів інших куточків України. Якись зі своїх картин художниця подарувала друзям.

- Малювала для себе, ділилася своєю творчістю в Мережі. Отримувала відгуки про картини. А згодом почали запитувати, чи не продаю. «А чому б і ні? - подумала я. - Нехай забирають. Людям - картини, а мені - можливість творити далі». Живопис - моя віддушина, я заряджаюся колосальною енергією, коли пишу нові картини, - ділиться Оксана Міхеєва.

Вона часто малює ноча-

ми. Її роботи настроєві, живі. Такі, від яких отримуєш заряд позитиву, бажання розширитись і відчути красу довколишнього світу, зробити щось хороше для інших людей.

Не можна не замилюватись бузковими дзвониками, букетами айстр, маків, троянд, лаванди, неможливо не заясніти душею, споглядаючи наївних, світлих і таких добрих ангеликів, та не посміхнутись у відповідь бешкетливим чи закоханим котикам з цих картин. А хто бачив намальованого художницею лабратора, того не міг не вразити його погляд, майстерно переданий. Навіть не віриться, що не минуло й року, відколи наша талановита землячка узяла творчий старт.

Цікаві картини пані Оксани й тим, що до кожної з

ді творчість складається з однієї порції фарб і трьох порцій поту. Отож, щоб творити, потрібно докладати максимум зусиль, постійно розвиватися і працювати, - зауважує Оксана Степанівна.

Спочатку своєю творчістю художниця охоче ділилась у соціальній мережі «Фейсбук», але згодом все частіше у неї виникали думки про виставку картин наживо. І такий дебют відбувся. Організатори святкових заходів з нагоди Дня незалежності України, працівники Здолбунівського районного будинку культури, запропонували пані Оксані виставити свої роботи у міському сквері.

- Мрії збуваються, подумала я... і вийшла з величезним хвилюванням, не продати картини, а показати ї

ся, що не минуло й року, відколи наша талановита землячка узяла творчий старт.

Цікаві картини пані Оксани й тим, що до кожної з них вона подає особливу передісторію. Здебільшого у всього кілька слів чи речень, але таку, що хвилює й надихає. І це, безперечно, ще один хист мисткині.

- Отак, завдяки улюбленому мистецтву, змінилося все моє життя. Зараз я використовую акрилові фарби, ними легко малювати, вони швидко сохнуть, а ще - мастихін. Багато хто радить мені «перейти» на масло, але планую зробити це трішки згодом. Зацікавили мене й роботи, виконані пастеллю. Теж спробую. Насправ-

ді у міському сквері.

- Мрії збуваються, подумала я... і вийшла з величезним хвилюванням, не продаючи картини, а показати і розказати про мої роботи. Усе тоді пройшло вдало: пів міста було здивовано, що я малюю, почула й багато позитивних відгуків, вловила чимало зацікавлених поглядів, - згадує пані Оксана.

Пізніше вона представила експозицію зі своїх картин у День міста в гідропарку. І також вдалося зацікавити чимало людей. Вони підходили, розглядали картини, розпитували, просили авторку про спільне з нею фото. Для багатьох Оксана Міхєєва як митець стала відкриттям. І того дня, і в інший час її

підтримували і підтримують друзі й знайомі, шанувальники творчості. Але напевно найбільше від усіх з хвилюванням вболіває за неї мама.

На початку навчального року одну зі своїх картин пані Оксана подарувала Здолбунівській гімназії. Останнім часом кілька робіт придбали. Але художниця з радістю пише нові і вже означила для себе мету на перспективу. Це власна невеличка студія.

- Щоразу щаслива від того, що беручи до рук мою картину, люди посміхаються.

Посмішка ця для мене найкраща похвала. А якщо мої картини комусь дарують радість та гарний настрій, значить, я - на вірному шляху, - каже художниця.

Тож нехай шлях цей буде для нашої землячки успішним, а зоря її таланту яскраво сяє на творчому небосхилі краю.

Ольга ЯКУБЧИК.

На фото: Оксана МІХЄЄВА біля своїх картин; роботи художниці.

Фото автора та зі сторінки мисткині у фейсбуку.

